

riði þetta þó hvorki verið reifað í greinargerðum né í hinum munnlega málflutningi. Með hliðsjón af því, sem áður hefur verið rakið hér að framan, þykja ekki rök liggja að því, að stefnandi geti byggt rétt á ákvæði þessu.

Úrslit málsins verða þá þau, að sýkna ber stefndu af öllum kröfum stefnanda.

Eftir atvikum þykir rétt, að hvor aðili beri kostnað sinn af málinu.

Bjarni K. Bjarnason, fulltrúi borgardómara, kvað upp dóm þenna.

Dómsorð:

Stefndu, Ragnar Blöndal h.f. og Gunnar Hall, eiga að vera sýknir af kröfum stefnanda, Harðar Ólafssonar, í máli þessu.

Málskostnaður fellur niður.

Mánudaginn 13. júní 1960.

Nr. 92/1960. **Magnús Andrésson**

gegn

The Bank of Nova Scotia og

Bjarna Guðmundssyni.

Dómendur:

hæstaréttardómaramennir Jónatan Hallvarðsson, Gizur Bergsteins-son og Lárus Jóhannesson og prófessorarnir Ármann Snævarr og Ólafur Jóhannesson.

Kærumál. Heitfesting löggilts skjalabýðara.

Dómur Hæstaréttar.

Sóknaraðili hefur skotið máli þessu til Hæstaréttar með kæru 11. f. m., er barst dóminum hinn 25. s. m. Krefst sóknaraðili þess, að úrskurður héraðsdóms verði felldur úr gildi og að honum verði dæmdur kærumálskostnaður úr hendi varnaraðilja The Bank of Nova Scotia eftir mati Hæstaréttar.

Varnaraðili The Bank of Nova Scotia krefst staðfestingar hins kærða úrskurðar og kærumálskostnaðar af sóknaraðilja eftir mati dómsins.

Frá varnaraðilja Bjarna Guðmundssyni hafa eigi borizt kröfur né greinargerð.

Með skirskotun til forsendna hins kærða úrskurðar ber að staðfesta hann.

Eftir þessum úrslitum verður sóknaraðilja dæmt að greiða varnaraðilja The Bank of Nova Scotia kærumálskostnað, kr. 800.00.

Dómsorð:

Hinn kærði úrskurður á að vera óraskaður.

Sóknaraðili, Magnús Andrésón, greiði varnaraðilja The Bank of Nova Scotia kærumálskostnað, kr. 800.00, að viðlagðri aðför að lögum.

Úrskurður bæjarþings Reykjavíkur 11. maí 1960.

Mál þetta, sem tekið var til úrskurðar í dag um heimild skjalaþýðara til að staðfesta framburð fyrir dómi, var höfðað fyrir bæjarþinginu með stefnu, sem birt var 12. og 19. ágúst 1959. Þar stefnir Guðjón Steingrímsson hdl. f. h. The Bank of Nova Scotia, Trois Rivières, Quebeque, Kanada, þeim Magnúsi Andrésyni, Ásvallagötu 69 í Reykjavík, og Georg Östlund, Garðavegi 1 í Keflavík, til greiðslu skuldar að fjárhæð 1192.00 kanadiskir dalir auk vaxta og kostnaðar. Skuldin er til komin vegna viðskipta fyrirtækisins Andrjesson Manufacturing Company, sem skrásett er í Kanada. Telur stefnandi, að hinir stefndu hafi með sérstöku ábyrgðarskjali tekizt á hendur sjálfskuldarábyrgð á skuldinni.

Af hálfu stefnda Magnúsar er aðallega krafizt frávísunar, til vara sýknu, til þrautavara, að stefnda Magnúsi verði gert að greiða Can. \$ 588.55 án vaxta og málskostnaðar, og til ýtrustu vara, að hann verði dæmdur til að greiða Can. \$ 1177.09 í óskiptri ábyrgð með stefnda Östlund. Þá er krafizt málskostnaðar.

Af hálfu stefnda Östlunds er krafizt frávísunar, en til vara sýknu. Þá er krafizt málskostnaðar.

Í máli þessu hefur stefnandi lagt fram skjal það, sem áður er um getið, og hann kveður ábyrgðarskjal, sem stefndu hafi undirritað og þar með tekizt á hendur sjálfsskuldarábyrgð á skuldinni, sem stefnt er til greiðslu á.

Af hálfu stefnda Magnúsar hefur því „að svo stöddu“ verið mótmælt, að skjal þetta sé þess eðlis, að stefndu hafi tekizt á hendur sjálfskuldarábyrgð.

Á bæjarþingi hinn 3. desember 1959 var lögð fram þýðing, gerð af Bjarna Guðmundssyni, löggiltum skjalapýðara, á skjali þessu. Með þýðingunni er svohljóðandi vottorð:

„Þýðing þessi er efnislega rétt, en nokkuð stytta, án þess þó að sleppt hafi verið nokkru, sem máli skiptir.

Reykjavík, 24. nóvember 1958.

Bjarni Guðmundsson“

(með eigin hendi).

Í greinargerð, sem lögð var fram af hálfu stefnda Magnúsar, var þýðingunni mótmælt sem röngu og óstaðfestu utanréttarskjali. Fyrirgreint vottorð var talið sýna, að skjalið væri markleysa, enda stæði hvergi, að það væri þýðing á dskj. 3. Margt væri rangt þýtt, ef svo væri, og tiltekur Magnús Thorlacius hrl., sem greinargerðina ritaði, þessi atriði t. d., að því er í greinargerðinni segir: „Liabilities“, segir lögmaðurinn, að þýtt sé ábyrgðir, en kveður það merkja skuldir. Þá spyr hann, hvað „báðir saman og hvor um sig“ og „samfelld trygging“ merki, og þessi orð „Undirritaðir (ef fleiri eru en einn) bera alla ábyrgð samkvæmt bréfi þessu sameiginlega og hver (hvor) í sínu lagi“. Þá telur lögmaðurinn orðið „guarantee“ rangþýtt með tryggingarbréf.

Af hálfu stefnda Östlund var því haldið fram í greinargerð, að ekki væri unnt að taka afstöðu til dskj. 3 vegna þess, hvernig þýðingin á dskj. 44 væri úr garði gerð. Lögmaður stefnda Magnúsar gerði og í greinargerð sinni athugasemd þess efnis, að eftirrit af dskj. 3, sem stefnandi hefði afhent sér, væri rangt.

Á bæjarþingi 17. marz s.l. var lögð fram (dskj. 62) ný þýðing sama skjalapýðara á dskj. 3. Aftan við þýðinguna er skráð þetta vottorð:

„Það vottast hér með, að framanritað er rétt þýðing af prentuðu og vélrituðu skjali, er fylgir henni.

Reykjavík, 15. júní 1959.

Bjarni Guðmundsson“

(með eigin hendi).

Á þinginu var bókað eftir lögmanni stefnanda, að líta bæri á dskj. 62 sem hina réttu þýðingu á dskj. 3.

Á þessu þingi kom skjalapýðarinn fyrir dóm. Honum voru

sýnd dskj. 3 og 62, og kvaðst hann hafa gert þýðinguna á dskj. 62, sem væri rétt þýðing á dskj. 3. Skjalapýðarinn vísaði til vottorðanna, sem áður eru rakin, um muninn á dskj. 44 og 62.

Áð gefnu tilefni frá lögmanni stefnda Magnúsar var farið yfir þýðinguna á dskj. 62 að nokkru leyti á þinginu.

Þá kom fram, að á dskj. 62 var þýtt efni, sem ekki var á dskj. 3. Virtist skjalapýðaranum, að hann hefði gert þýðingu sína eftir skjali samhljóða því, sem lögmaður stefnda Magnúsar hafði í höndum, og hafi fengið frá lögmanni stefnanda. Dómskjal 3 er að mestu leyti prentað, en nokkur atriði eru þó skráð með ritvél, og undir skjalið hafa stefndu ritað nöfn sín svo og vottur. Skjalapýðarinn og lögmaður stefnda Magnúsar virðast hafa fengið í hendur prentuð eyðublöð, sem ekki voru með öllu samhljóða um hinn prentaða texta og dskj. 3.

Á bæjarþinginu 17. marz óskaði lögmaður stefnda Magnúsar eftir því, að mismunur á dskj. 44 og 62 yrði færður til bókar, en dómari hafnaði því.

Þá lýsti lögmaðurinn því yfir, að þýðingarnar á báðum þessum dómskjölum væru bersýnilega rangar. Var honum gefinn kostur á að rökstyðja þessa fullyrðingu, og kom þá þetta fram:

Lögmaðurinn taldi með sama hætti og í greinargerð sinni, að „liabilities“ væri rangþýtt. Skjalapýðarinn kvaðst standa við þýðingu sína, og hið sama gerði hann varðandi nokkur önnur atriði.

Áð gefnu tilefni frá lögmanninum tók skjalapýðarinn að öðru leyti fram:

Í málsgrein á dskj. 3, sem hefst á orðunum: „If the customer is . . .“, ræðir um, að réttur bankans taki til allra skulda, sem viðskiptamenn eða menn á þeirra vegum efni til, eins og nánar segir í skjalinu „notwithstanding any irregularity, defect or informality“. Skjalapýðarinn kvað þessi orð vanta í þýðinguna.

Varðandi sömu athugasemd og áður greinir um „báðir saman og hvor um sig“, sagði skjalapýðarinn, að hún væri rétt, en e. t. v. hefði mátt segja in solidum.

Á dskj. 3 stendur í upphafi málsgreinar: „This guarantee shall not be discharged or affected by the death of the undersigned or any of them (if more than one) . . .“ Skjalapýðarinn kvað orðin „or affected“ ekki þýdd á dskj. 62.

Framburði skjalapýðarans var mótmælt sem röngum og óstaðfestum af lögmanni stefnda Magnúsar. Skjalapýðarinn kvaðst

ekki viðbúinn að segja, hvort það, að orð vantaði í þýðinguna á dskj. 62, stafaði af mistökum við þýðingu eða hreinritun, og óskaði að fá tækifæri til að þýða þau og færa síðan til bókar. Var málinu frestað.

Á bæjarþingi 24. marz var enn lögð fram þýðing. Í lok skjalsins (dskj. 63) er þetta vottorð skráð:

„Það vottast hér með, að framanritað er rétt þýðing af prentuðu og vélrituðu skjali með ofangreindum undirskriftum og dagsetningu, áritað nr. 3, lagt fram í bæjarþingi Reykjavíkur 10/9 1959.

Reykjavík, 22. marz 1960.

Bjarni Guðmundsson“
(með eigin hendi).

Hinn 3. maí kom skjalapýðarinn fyrir dóm. Dskj. 63 var sýnt honum, og kannaðist hann við undirskrift sína. Dómarinn las í heyranda hljóði á þinginu dskj. 3, en skjalapýðarinn las jafnóðum í heyranda hljóði þýðingu sína á dskj. 63.

Lögmaður stefnda Magnúsar mótmælti ýmsum atriðum í þýðingunni. Í flestum tilvikum kvað skjalapýðarinn þýðinguna rétta. Þó kvað hann í nokkrum tilvikum þýðinguna þannig, að hún væri efnislega rétt, en mega vera með öðrum hætti og þá stundum fleiri orðum, og einnig kvað hann réttara að breyta nokkrum atriðum. Þykir ekki ástæða til að rekja þessi tilvik, enda eru þau rædd á skjali, sem undirritað er af skjalapýðaranum og lagt var fram á bæjarþingi í dag.

Í upphafi segir í skjali þessu (dskj. 64):

„Í framhaldi af vætti mínu í bæjarþingi 3. þ. m. í málinu nr. 648/1958 vil ég leyfa mér að leggja fram yfirlit um þau atriði í þýðingu minni (fskj. 63), sem ágreiningur hefur verið gerður um eða tvímælis kunna að orka. Hef ég farið vandlega yfir þýðinguna aftur með aðstoð fróðra manna í því skyni að prófa öll vafaatriði. Eru hér því upptalin nokkur fleiri atriði en þau, sem ágreiningur hefur verið gerður um.

Svo sem öllum er ljóst, er næsta ógerlegt að þýða svo af einu máli á annað, að ekki sé með góðum vilja hægt að benda á ýmislegt, sem betur mætti fara eða leggja mætti út á annan veg. Fer þar að sjálfsögðu sumt að rökum, annað að sérvizku.“

Skjalapýðarinn ræðir um 28 atriði, og virðist ástæða til að taka þessi upp hér:

- „1. Skjalið er kallað tryggingarbréf í þýðingunni. Nákvæmara gæti verið að kalla það tryggingu eða ábyrgð.“
- „7. Orðið „balance“ er þýtt með „skuld á reikningi“. Balance (mismunur) kemur ýmist fram sem skuld eða inneign á reikningi, og getur tæplega misskilizt.“
- „10. Orðin „perfecting or taking advantage of“ eru lögð út „ganga að“ og í bókun bætt við „eða hagnýta sér“.“
- „13. Orðið „negotiable“, sem á við „securities“, er lagt út „gjaldgeng (verðbréf)“. Þetta orðasamband mun venjulega vera „viðskiptabréf“ á íslenzku . . .“
- „14. Orðið „liabilities“ er þýtt „skuldbindingar“.
- „17. Orðin „after satisfaction of the ultimate balance due to the Bank“ eru þýdd „eftir að öllum kröfum bankans er fullnægt“. Hér mætti til frekari nákvæmni segja „eftir að lokið er endanlegri skuld við bankann“.
- „25. Orðin „all debts and liabilities“ eru þýdd „allar skuldir“. Hér vantar „og skuldbindingar“.
- „28. Orðið „any“ er þýtt „einhvers konar“, en réttara væri „hvers konar“ . . .“

Skjalabýðarinn kom enn fyrir dóm í dag og kvað þýðinguna á dskj. 63 með skýringum og breytingum á dskj. 64 gerða eftir beztu þekkingu og samvizku. Hann kvaðst og eftir eigin þekkingu geta borið um, að rétt séu þau atriði, sem hann hefur þýtt, eftir að hafa ráðfært sig við aðra.

Lögmaður stefnda, Magnús Thorlacius, mótmælti því, að skjalabýðarinn fengi að staðfesta framburð sinn, þar sem þýðingar hans hefðu sýnt, að hann hefði reynt sjálfum sér ósamkvæmur og lokabýðing hans væri röng. Lögmaður stefnanda ítrekaði kröfu sína um staðfestingu.

Dómarinn fær ekki séð, að þýðingin sé þannig úr garði gerð, að skjalabýðaranum verði synjað um að fá að staðfesta vætti sitt vegna þess, að þýðingin sé röng.

Skjalabýðarinn hefur ekki gætt fullrar nákvæmni, þegar hann gerði úr garði skjöl þau, sem merkt eru 62 og 63. Þær breytingar, sem hann hefur gert á þýðingu sinni, frá því að hann undirritaði dskj. 62, eru þó ekki stórvægilegar, og verður ekki séð, að þær hafi úrslitaáhrif í máli þessu. Ber því að gefa honum kost á að staðfesta framburð sinn varðandi þýðingu sína á dómskjali nr. 3.

Þór Vilhjálmsson, fulltrúi borgardómara, kvað upp úrskurð þenna.

Ályktarorð:

Bjarna Guðmundssyni, löggiltum skjalapýðara, er heimilt að staðfesta framburð sinn varðandi þýðingu á dómskjali 3 í málinu nr. 648/1959.

Mánudaginn 13. júní 1960.

Nr. 58/1960. **Ákærvaldið** (Áki Jakobsson hrl.)

gegn

Magnúsi Sigurjónssyni Magnússyni

(Guðmundur Pétursson hrl.).

Dóminn skipuðu hinir reglulegu dómara Hæstaréttar.

Þjófnaður. Áfengislagabrot.

Dómur Hæstaréttar.

Theódór S. Georgsson, fulltrúi bæjarfógetans í Vestmannaeyjum, hefur kveðið upp hinn áfrýjaða dóm.

Með skírskotun til forsendna héraðsdóms ber að staðfesta hann að öðru leyti en því, að frestur til greiðslu sektar ákveðst 4 vikur frá birtingu dóms þessa.

Ákærða ber að greiða allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin málflutningslaun sækjanda og verjanda fyrir Hæstarétti, kr. 1500.00 til hvors.

Dómsorð:

Hinn áfrýjaði dómur á að vera óraskaður að öðru leyti en því, að frestur til greiðslu sektar er 4 vikur frá birtingu dóms þessa.

Ákærði, Magnús Sigurjónsson Magnússon, greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin málflutningslaun sækjanda og verjanda í Hæstarétti, hæsta-